

Gemeente! Broeders en Zusters!

Hebben we ons ooit afgevraagd, waarom de keuze van Jezus in het verhaal van de Palmzondag op een ezel valt? Had hij niet op een paard kunnen rijden? Waarom een ezel? Als we aan een ezel denken, zijn de eigenschappen, die eerst in ons opkomen: een koppig of dwaas dier, of soms zelfs een domme blik. Tegelijkertijd weet ik zeker, dat als ik aan een ezel denk, ik zelden aan iets moois of majestueus zou denken. Daarom kan het ons verbazen dat de ezel in de antieke wereld, en ook in de Bijbel, vaak voorkomt als een symbool van het koninkrijk en van de vrede. De ezel was een essentieel "onderdeel" van de koninklijke rituelen van het oude Midden-Oosten. Als we bijvoorbeeld naar 1 Koningen 1:33-44 kijken, kunnen we zien, dat David zijn zoon Salomo in Gihon op een muilnier liet rijden om tot koning gezalfd te worden. En Absalom, de zoon van David, die kwam in opstand tegen zijn vader, reed ook op een muilnier, toen hij met zijn haar aan een eikenboom bleef hangen (Hij maakte aanspraak op de troon als Davids erfgenaam, en daarom was het ook belangrijk, dat hij op een muilnier reed.) Maar in andere oude teksten, niet-Israëlitische of niet-bijbelse geschriften vinden we ook koningen die op de rug van een ezel naar een stad marcheren, of het nu een feestdag is of een soort parade. Maar: het was niet alleen het koninkrijk dat werd gesymboliseerd door de ezel.

Ezels waren ook symbolen van vrede, want als we erover nadenken, zou niemand op een ezel ten strijde trekken of oorlog voeren. Zelfs, als iemand op een ezel ten strijde zou trekken, zou die persoon in een bijzonder benadeelde positie verkeren. Nee, soldaten gaan de strijd aan op paarden, vooral speciaal getrainde gevechtspaarden, omdat paarden groter, sterker en sneller zijn dan welke ezel dan ook. Het beeld van de ezel staat dus los van de beelden van oorlog of veldslagen. Een man 'reist' met een ezel als hij geen geweld of oorlog verwacht. Een man reist met een ezel als je geen hoge snelheid nodig hebt om te ontsnappen, of als de weg die voor je ligt: eenvoudig, traag en voorspelbaar is.

Beide onderwerpen - koninkrijk en vrede - worden genoemd in de profetie die in Zacharia wordt gelezen. De profetie in Zacharia 9 wordt door theologen vaak gezien als messiaanse profetie omdat het spreekt over de beloofde toekomstige koning, die zal komen om vrede te brengen in Israël. Maar wat Mattheüs weglaat, en waarschijnlijk wel overbekend was onder de Joden, en vooral de inwoners van Jeruzalem, is, dat op dezelfde tijd of een paar dagen later, in de buurt-datum van de intocht van Jézus op Palmzondag, er ook een jaarlijkse feestelijke optocht van het leger was. De stad kon getuige zijn van een nieuwe invasie – en het gaat over het Romeinse Leger, die wereldwijd ging vechten voor kracht en macht. De ezel, in tegendeel, daarom is niet alleen een symbool van het koninkrijk, maar ook van Vrede.

De reden voor de jaarlijkse parade van Romeinse soldaten is niet minder, dan het Joodse Paschafeest. De viering van het Pascha-diner is ook een herdenkingsmaaltijd van bevrijding van de onderdrukking van Egypte, en als zodanig kan het bij de mensen gemakkelijk de hoop wekken op hun bevrijding van de onderdrukking van het Romeinse rijk. Het nationale bewustzijn is bijzonder sterk op deze dag, en daarom stuurde het Romeinse Rijk tijdens de viering van het Pascha vaak extra militaire troepen naar Jeruzalem om de vrede te bewaren. Want op deze manier kon Rome de vrede bewaren. Het Romeinse Rijk gebruikt het militair geweld en macht om de mensen angst aan te jagen, hun te onderwerpen, en te bedreigen. Zo brengt Rome "vrede". Zij "scheppen vrede" door de zwakkeren te onderwerpen of, indien nodig, vijanden te verwijderen en te vernietigen.

En laten we nu de processie van Romeinse soldaten contrasteren met de processie van Jezus. Jezus zit op een ezel, een symbool van het koninkrijk en de vrede, en komt niet met een wagen of paard naar Jeruzalem omdat hij niet van plan was het Romeinse rijk te confronteren. Maar hij verzet zich

tegen Rome's manier om vrede te creëren. De vrede van Jezus is het tegenovergestelde van de vrede van Rome. Jezus vervult echt de profetie van Zacharia - hij komt niet alleen op een ezel, maar hij brengt vrede, **echte vrede**. Bovendien, als we het evangelie van Mattheüs blijven lezen, kunnen we nog één ding opmerken: na de glorieuze intocht was Jezus de eerste, die de reiniging van de tempel deed. Het ging niet om de Romeinen te veroordelen of de vijanden van Israël te vervloeken, maar om de tempel van Israël te reinigen - het hart van de Joodse aanbidding en identiteit - om Israëls hypocrisie en zijn eigen fouten te beoordelen. Omdat vrede niet begint met het overwinnen van onze vijanden, en niet begint met wraak op onze goddeloze bosdoeners...

Vrede creëren begint door orde te scheppen in ons hart, vrede te creëren in onze eigen huizen en gemeenschappen. De vrede van Jezus vereist een volledige verandering van ons! Jezus verwacht nooit van ons, hoe we snel en effectief de ander, de vijand, kunnen onderdrukken. - De vrede van Jezus begint van binnen. Als we het hebben over conflicten tussen groepen, gemeenschappen of volkeren, begint vrede met berouw en reiniging. Tot de vrede behoort het oordeel van de fouten van onze eigen volk en van onze eigen gemeenschappen, waar wij dan ook leven, en alles begint met de simpele vraag: wat hebben we gezondigd? Wat hebben we verkeerd gedaan?

Voor individuen begint de vrede met, of in ons hart. Innerlijke vrede komt voort uit innerlijke transformatie, en dat vereist zuivering en berouw: van onze eigen zonden en wraak, onze eigen woede en haat, onze angsten en ons wantrouwen.

Als we het nieuws horen over de wereldwijde pandemie, de oorlog in Oekraïne, de prijsstijgingen, hebben velen van ons helemaal geen vrede. Misschien van binnen, in ons hart, is er nu alleen maar rusteloosheid. We zijn bang, bezorgd, updaten het nieuws van minuut tot minuut, en zien de toekomst van de wereld als hopeloos. De vrede van de wereld - de vrede die met de strijdparden kwam - heeft ons in deze periode in de steek gelaten en is zelfs een reden tot zorg voor ons geworden.

De vrede die door tanks, gewerschoten en straaljagers werd gebracht, dwong miljoenen mensen te vluchten. Hij scheurde duizenden families uiteen, herschreef toekomst, confronteerde volkeren, broers, families. Maar laten we de vrede van Jezus gedenken. Want zelfs te midden van een pandemie en een oorlog, niet zo ver van ons of onze dierbaren vandaan, kunnen we de vrede vinden die God te bieden heeft. Het kan een goed moment zijn, om ons eigen hart te onderzoeken om te zien, wat het belangrijkste is in het leven. Misschien is deze rusteloze tijd een kans voor ons - een kans om geestelijk te groeien, dichterbij te komen of gewoon God te vinden. Misschien zullen we in deze tijd van onrust eindelijk beseffen, dat we geen echte vrede in onszelf kunnen hebben als we onze vrede niet in Christus vinden.

Want God bereidt altijd de weg voor ons. We herinneren ons de ezel nog. De ezel wachtte al op Jezus, ik zou zeggen dat hij voorbereid was. God heeft de weg naar vrede al voor ons bereid. Als we ons voorbereiden op Goede Vrijdag en Pasen, mogen we ons herinneren, dat God eindelijk het pad van geestelijke verzoening voor ons heeft voorbereid: door de kruisiging en opstanding van Jezus. Het kruis scheidt vrede tussen God en ons. En op deze manier kunnen ook wij vrede brengen tussen volkeren, naties en bevolkingen.

Mijn geliefde broeders! Laten we in deze tijd van onrust vrede hebben in Hem.

Laten we tot slot niet vergeten, dat de ezel niet alleen een symbool van de vrede is, maar ook van het koninkrijk. Jezus is koning; hij controleert, de regering is in zijn handen. Het is mogelijk, dat we de afgelopen dagen, weken en maanden het gevoel hebben de controle over ons leven volledig verloren te hebben. We annuleerden of herschreven plannen, misten afspraken en gaven talloze kansen op.

Maar laten we niet bang zijn. Jezus is koning! Hij heeft de controle. En Hij belooft bij ons te zijn en ons vrede te geven. We hebben ellende in de wereld, maar we kunnen vertrouwen, omdat Hij de wereld heeft overwonnen.

Preek van Ds. Erbach Viola, Paalmarum, 10 april 2022. Verkondigd te Zwolle. Vert. Door János Hermán en Hannie Hermán Mostert